Jóna Dávid

Ne siess, kérlek!

Baranyi Ferenc A vers az úr című versére

Drága Feri bácsim,
bőröndök nélküli utazásodra készülsz,
de senki sem akar Tőled búcsúzni még,
minden szavad értjük és fogadjuk,
de nincs záróra, asztalra feltett thonet szék.

*Szolgaságunk*ban is ott van kacsintás.
Ne siettesd, ne zárd le a szekretert!
Szeressük azokat a harangokat még,
melyet a történelem oly annyiszor félrevert!

Ne fájdalommal, büszkeséggel nézd a kerted,
melyben nő fű, fa, s mindenféle virág,
és mosolyogva azt, ahogy verseidtől feszengnek
a megbélyegzők, a gyűlölködők és az antiszemiták.

A verseid a fontosak, hát persze,
túl is élnek, ebben biztos is vagyok,
ott lesznek, időtlen sokáig,
mint a porta lelkét őrző kőangyalok.

Nincs miért, és nincs hova siess,
még akkor se, ha a test fájdalmával terhel,
mert nekünk együtt is van feladatunk még,
engedd, hogy éljek e gyanúperrel.